

Mai mult decât un izvor: un strop de suflet!

Izvorul Tămăduirii

parohiaizvorultamaduiriiotosani@yahoo.com

izvorultamaduiriiotosani.iasi.mmb.ro

facebook.com/Biserica Izvorul Tămăduirii

Botoșani, Parcul Tineretului 2A

5 DECEMBRIE 2021

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 42 (923) † ANUL 18

SERBAREA DUMINICII

- *Vindecarea femeii gârbove, Duminica a 27-a după Rusalii* -

Sfânta Biserică a rânduit ca zi de odihnă și de rugăciune Duminica, deoarece în această zi a înviat Hristos din mormânt, în aceeași zi S-a arătat Apostolilor și tot duminica S-a pogorât Duhul Sfânt peste Sfinții Apostoli la Cincizecime, când s-au botezat primii creștini, întemeindu-se astfel în chip văzut Biserica Creștină. Acestea au fost motivele care au făcut pe primii creștini să se adune pentru rugăciune și frângerea pâinii tot în prima zi a săptămânii. Cum ar trebui fiecare dintre noi să prăznuim această zi? Prin participarea la Sfânta Liturghie, dar și prin îndeplinirea îndatoririlor și săvârșirea faptelor bune. Pentru că există în zilele noastre diverse sectoare ale vieții sociale care trebuie să funcționeze fără întreruperi, în primul rând pentru folosul nostru, al oamenilor. În această situație, munca unor anumiți semeni de-ai noștri nu trebuie considerată

ca o încălcare a învățăturii Bisericii, care ne cere să respectăm această zi. Adevăratul creștin, pus într-o situație ca aceasta, va ști să suplinească absența lui de la Biserică printr-o rugăciune rostită în taina sufletului său, ori printr-o faptă de ajutorare față de un semen aflat în suferință. Ceilalți însă, care se bucură

de odihnă după o săptămână de muncă, au îndatorirea morală de a fi prezenți în casa Tatălui Ceresc spre a-l mulțumi pentru tot ce le-a dăruit, dar și pentru a încerca să-și vindece gârbovia sufletească. Noi, creștinii, ar trebui să slăvim neîncetat pe Hristos prin viața și faptele noastre. În Epistola Sfântului Apostol Pavel către creștinii din Efes, sunt prezentate o seamă de îndatoriri pe care trebuie să le respecte orice creștin. Apostolul cere „să ne întărim întru Domnul”, ca să putem sta împotriva uneltirilor diavolului, „având mijlocul nostru încins cu adevărul, îmbrăcați în platoșa dreptății și luând asupra noastră pavăza credinței”. Lupta noastră trebuie să fie purtată „împotriva stăpânilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății” (Efeseni 6, 10-17). Aceste aspecte sunt actuale și azi. Creștinii sunt chemați să lupte împotriva „întunericului” și a răutății acestei lumi a întunericului. Din nefericire, întunericul este foarte mare, greu de pătruns și, cu atât mai mult, greu de risipit. S-a răspândit peste întreg pământul, chiar și peste țara noastră, iar duhurile răutății care apasă peste întreaga suflare omenească îmbracă astăzi forme de mare diversitate: războaie între popoare, desfrâu sub toate aspectele, corupție, minciună, lene, înșelătorie, dezinteres față de problemele societății. Se vorbește mereu la noi despre refacerea economică a țării, dar prea puțini sunt conștienți că aceasta este condiționată de refacerea noastră morală și spirituală. Nu știm cum să ne îndreptăm, pentru că nu-l cunoaștem pe Iisus Hristos. Numai când Îl vom regăsi cu toții pe Mântuitorul Hristos, vom putea ieși din întuneric la lumină și din moarte la viață. Să ne îndreptăm neîncetat nădejile noastre spre Hristos, Izvorul vieții, ori de câte ori ne simțim sufletul împovărat de păcate.

PREGĂTIREA PENTRU SFÂNTA LITURGHIE

Pentru a putea participa cu toată ființa la slujba Sfintei Liturghii, credinciosul are nevoie de o pregătire deosebită atât din punct de vedere sufletească, cât și trupesc. Cultul divin public ortodox deschide credinciosului, în această lume dominată de timp, calea înălțării și apropierii de Dumnezeu, calea experiențelor duhovnicești și a trăirii anticipate a Împărăției celei cerești. Aceasta reprezintă cea mai evidentă expresie a unității spirituale și religioase a credincioșilor. Frecventarea și îndeplinirea aceluiași forme de cult creează și susțin unitatea religioasă, identitatea de simțire și solidaritate ce leagă pe toți credincioșii, care sunt datori să se pregătească în mod special pentru aceasta. Omul de azi, omul modern, este într-o continuă căutare. Ceea ce îi oferă omului liniște și împlinire este darul vieții și de aceea căutările lui nu trebuie să fie pe căi lungi și îndepărtate, ci aproape de casă, acolo unde zărește o turlă de biserică și aude un clopot, unde cineva, însetat ca și el de viața veșnică, se roagă chiar și pentru cei care, din binecuvântate pricini, nu pot lua parte la comuniunea pe care o certifică sfintele slujbe. Odată deschisă ușa bisericii, cel care intră deschide, conștient sau nu, ușa veșniciei, pătrunde în anticamera acestei stări reale de dincolo de timp și se hrănește cu pâinea vieții și cu apa cea vie, ascultând cuvântul dumnezeiesc al Sfintei Evanghelii. Viața cultică are un dublu rol: abandonarea unui mod de viață de cele mai multe ori neconform cu poruncile dumnezeiești, o viață plină de păcate, și dorința de a-și schimba viața, de a o înnoi prin sporirea în virtute, în fapte bune, prin îndumnezeirea celui care deja merge pe această cale. Acest lucru este posibil doar printr-o viață religioasă activă, prin participarea continuă și perseverentă la sfintele slujbe în general, dar mai ales la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, centrul cultului ortodox. Însă, pentru a putea participa cu toată ființa la slujba Sfintei Liturghii, credinciosul are nevoie de o pregătire deosebită atât din punct de vedere sufletească, cât și trupesc. Credinciosului îi este necesară pacea sufletului care se poate realiza în primul rând prin dobândirea iertării din partea aceluia căruia le-a greșit, dar și iertarea noastră pe care trebuie să le-o acordăm celor care ne-au greșit, ca să putem rosti cu seninătate cuvintele divine: „Și ne iartă nouă greșelile noastre...”. Pregătirea sufletească înseamnă și părăsirea gândurilor rele pe care le avem asupra cuiva, gânduri de răzbunare, de invidie, de zavistie care nu sunt compatibile cu starea de pace, de rugăciune și de închinare înaintea lui Dumnezeu în comuniune cu oamenii prezenți la sfânta slujbă. De aceea, credinciosul trebuie să părăsească păcatele care întinează viața sufletească și trupească a omului, ca să ajungă la o stare morală adecvată, care se poate dobândi mai ales prin Sfânta Taină a Spovedaniei și apoi prin unirea cu Hristos în Sfânta Taină a Împărtășaniei. Pregătirea sufletească a tuturor se poate întări mai ales prin credință și ascultare de Dumnezeu, iar exprimarea credinței în cult se desăvârșește prin Crezul nostru ortodox pe care noi îl rostim la Dumnezeiasca Liturghie. Amin.

PORUNCILE POSTULUI

1. Înfrânează-te de la mâncare, băutură și de la orice plăcere trupească. Postește nu numai de bucate, ci și de păcate. Înfrânează-ți cele cinci simțuri (văzul, auzul, pipăitul, mirosul) ca să te faci părtaș „fecioarelor celor înțelepte” din Sfânta Evanghelie. **2.** Nu ține ură, vrăjmășie sau invidie. Împacă-te cu toată lumea și mai ales cu cei cărora le-ai greșit. Iartă din toată inima ta pentru ca și Domnul Dumnezeu să te ierte pe tine. Urăște păcatul și fugi de el, dar nu-l urî pe păcătos și nu-l disprețui, ci îl compătimește. **3.** Spovedește-te cât mai grabnic la preotul tău duhovnic și nu-l schimba. Fă aceasta cu o zi înainte de Sfânta împărtășanie. Mărturisește-ți toate greșelile și patimile, gândurile și intențiile rele; ai grijă că păcatul cel mai mare este acela care te stăpânește pe tine. **4.** Nu te certa, nu blestema, nu înjura! Cei care înjură se aseamănă celor care au scuipat fața Domnului nostru Iisus Hristos în timpul răstignirii Sale. **5.** Roagă-te cu smerenie în fiecare zi, făcând și metanii, dimineața și seara, și de câte ori poți. Roagă-te și pentru binele dușmanilor, împlinind astfel porunca Domnului și El îți va da pace în suflet, bucurie și înțelegere duhovnicească. **6.** Fă milostenie după puterile tale, adică ai milă de alții ca și Hristos să aibă milă de tine. Ajută orfanii, văduvele, săracii, familiile nevoiașe și cele cu mulți copii, fără a-i judeca pentru lipsurile lor. **7.** Întoarce la credință pe cel căzut sau un neștiutor, dăruindu-i un sfat bun, o carte de zidire sufletească, o candelă, o icoană ortodoxă. Îndeamnă-l la o faptă bună și vino împreună cu ei la Sfânta Spovedanie. **8.** Mergi și vizitează un bolnav, un suferind, un infirm sau un neputincios; ușurează suferința lui și vei putea să auzi și tu la judecată chemarea Mântuitorului de a moșteni împărăția Cerurilor, întrucât: „Bolnav am fost și M-ați cercetat...” (Matei 25, 36-40). **9.** Pomenește și fă milostenie pentru cei morți după rânduielile Bisericii, în semn de iubire, recunoștință și neuitare față de ei. Milostenia ta le va ajuta lor și va îmbogăți sufletul tău. **10.** Ai grijă să nu te mândrești cu postul tău și cu nimic din ceea ce faci bun, ci în fiecare zi să-ți spui: „Slugă netrebnică sunt, pentru că am făcut ceea ce eram dator să fac” (Luca 17, 10). Postul este armă împotriva ispitelor diavolești, precum plăcerea este începutul tuturor păcatelor. Ești bogat? Nu insulta postul socotindu-l nevrednic să stea cu tine la masă! Postul este medicament. Sfinții Părinți au spus că există multe deosebiri între trupuri în privința hranei. Unul are trebuință de puțină, altul de multă hrană, pentru ținerea puterii sale firești, fiecare îndestulându-se după puterea și deprinderea lui. Căci îngreunându-se stomacul și tulburându-se prin aceasta, mintea nu mai poate spune rugăciunea cu atenție, putere și cu credință. Dacă postul a fost necesar în rai, cu atât mai mult este necesar în afară de rai. Dacă a fost un medicament util înainte de rană, cu atât mai mult este util după rană. Fă din ziua împărtășirii tale cu Sfântul Trup și Sânge al Mântuitorului Hristos, cea mai fericită sărbătoare a vieții tale, trăind bucuria învierii! Fericii cei ce păzesc poruncile Lui, iar cei mândri care se abat de la poruncile Domnului sunt ca cei blestemați. **Slavă Ție, Doamne!**

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE și ACTIVITAȚI
Luni 6 decembrie	07:00 - 10:30	Utrenia și Sfânta Liturghie Pomenirea celor adormiți
Vineri 10 decembrie	14:00 17:00	Spovedanie Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 11 decembrie	07:00 14:00 17:00	Sf. Liturghie, pomenirea morților Spovedanie Vecernie la Biserica „Sf. Spiridon”
Duminică 12 decembrie	07:00 10:45	Utrenia și Sfânta Liturghie Program de bibliotecă

Sfântul Ierarh Nicolae

Sfântul Nicolae este chipul desăvârșit al păstorului celui bun, care și-a pus sufletul său pentru noi (Ioan 11, 15). De aceea toată viața lui a fost o continuă jertfire și dăruire de sine pentru binele și mântuirea credincioșilor lui dragi. Sfântul ierarh Nicolae a înțeles cuvântul Mântuitorului că nu este alt mijloc de a câștiga iubirea, încrederea și cinstirea poporului, decât acela de a te apropia de inima lui prin fapte concrete de iubire, de milă și de ajutor. Multe sunt faptele de iubire și de milostenie creștine săvârșite de Sfântul Nicolae, căci a fost ajutorul celor sărmani, mângâietorul celor necăjiți, ocrotitorul și sprijinitorul celor nedreptățiți, izbăvitorul celor în primejdie, tuturor părinte și pildă de urmat. De aceea credincioșii l-au răsplătit cu iubirea lor, cu admirația și cinstirea lor pe care i-au dovedit-o totdeauna aici pe pământ, iar Dumnezeu cu fericirea veșnică în Ceruri. „Dumnezeu este iubire” (Ioan 6, 16) și de El ne apropiem mai întâi de toate prin iubire.

Sfântul Nicolae, ocrotitorul copiilor

În fiecare an, în noaptea de 5 spre 6 decembrie, milioane de copii din toată lumea trăiesc emoția așteptării Sfântului Nicolae. Considerat ocrotitor al copiilor, cel care ne duce cu gândul la blândețea lor, Sfântul Nicolae deschide inima fiecăruia dintre noi spre candoare, puritate și visare. El este cel care ne amintește că trebuie să rămânem copii indiferent la cât de multe încercări ne supune viața. Căci având ca model de comportare viața Sfântului Nicolae, descoperim un izvor nesecat și limpede de hrană duhovnicească, înmiresmat cu minuni tămăduitoare pentru cei ce se învrednicesc și tânjesc să le cunoască și să le descopere sensul. Una dintre minunile săvârșite se referă la povestea unui bărbat, din cetatea ierarhului Nicolae, care avea trei fete frumoase. Rămânând sărac, cu gândul la hrană și îmbrăcăminte pentru el și pentru fetele lui, tatăl dorea să le dea pe acestea spre desfrânare și casa să și-o facă necurată. Ierarhul cetății, tănuț, aruncat pe fereastra deschisă a săracului, succesiv, trei pungi de galbeni, salvându-i pe acesta și pe fiicele lui de la căderea în păcat. Sfântul Nicolae ne învață că firea noastră, cea creată de Dumnezeu este cea a bunătății, a milei, a blândeții și a dreptei cugetări. Să privim și noi în jur și să învățăm sfințenia din zâmbetul de copil, să descoperim simplitatea, buna cuviință, ascultarea, ca adevărate virtuți care să ne călăuzească pașii. Să păstrăm cât mai mult copilul din noi pentru a nu face loc omului de tip nou, forțat uneori de împrejurări să devină viclan, mincinos, fățarnic, dualist și cu multe ale însușiri de acest gen, pe care le poartă ca pe o mască având credința că doar așa poate răzbate într-o lume a dominării omului de către om și a răutății.

